

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LL, MK

Strona pozwana: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, w celu zapewnienia ochrony konsumentów i użytkowników, oraz w świetle odnośnego orzecznictwa wspólnotowego zgodna z prawem Unii jest okoliczność, iż Tribunal Supremo ustalił w wyrokach od 44 do 49 z dnia 23 stycznia 2009 r. jako jednoznaczne kryterium regułę, zgodnie z którą w umowach kredytu hipotecznego zawartych z konsumentami niewynegocjowany warunek stanowiący, że wszystkie koszty związane z uruchomieniem transakcji kredytu hipotecznego muszą zostać przeniesione na kredytobiorcę, jest nieuczciwy, przy czym poszczególne pozycje kosztowe zawarte we wspomnianym nieuczciwym warunku uznanym za nieważny zostają rozdzielone między instytucję bankową, która narzuciła ten warunek, a konsumenta będącego kredytobiorcą – w celu ograniczenia zwrotu kwot nienależnie zapłaconych w wyniku zastosowania ustawodawstwa krajowego?

Oraz czy w świetle dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności jej art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, w celu zapewnienia ochrony konsumentów i użytkowników, oraz w świetle odnośnego orzecznictwa wspólnotowego jest zgodna z prawem Unii okoliczność, że Tribunal Supremo dokonuje wykładni uzupełniającej warunku nieważnego z powodu jego nieuczciwego charakteru, w przypadku gdy usunięcie tego warunku i wynikających z niego skutków nie wpływa na dalsze obowiązywanie umowy kredytu hipotecznego?

- 2) Ponadto, czy w odniesieniu do art. 394 LEC ⁽²⁾, ustanawiającego kryterium obiektywnej wymagalności w zakresie kosztów postępowania, należy uznać, że w przypadku gdy zostanie stwierdzona nieważność nieuczciwego warunku dotyczącego kosztów, lecz skutki tej nieważności są ograniczone do wspomnianego wyżej podziału kosztów, powyższe stanowi naruszenie określonych w prawie Unii Europejskiej zasad skuteczności i braku związania w razie częściowego uwzględnienia żądań w wyroku oraz czy można interpretować tę okoliczność jako wywołującą odwrotny skutek odstraszący, a w konsekwencji brak ochrony uzasadnionych interesów konsumentów i użytkowników?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (kodeks postępowania cywilnego).

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2019 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-767/19)

(2020/C 10/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, Y. G. Marinova, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE ⁽¹⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE ⁽²⁾, nie dokonując prawidłowej transpozycji:
 - art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektyw 2009/72/WE i 2009/73/WE,
 - art. 37 ust. 4 lit. a) i b) dyrektywy 2009/72/WE oraz art. 41 ust. 4 lit. a) i b) dyrektywy 2009/73/WE,
 - art. 37 ust. 6 lit. a), b) i c) oraz art. 37 ust. 9 dyrektywy 2009/72/WE oraz art. 41 ust. 6 lit. a), b) i c) oraz art. 37 ust. 9 dyrektywy 2009/73/WE,
 - art. 37 ust. 10 dyrektywy 2009/72/WE i art. 41 ust. 10 dyrektywy 2009/73/WE;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skargi jest nieprawidłowa transpozycja w Belgii dyrektyw 2009/72 oraz 2009/73, dotyczących, odpowiednio, rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz rynku wewnętrznego gazu ziemnego. Dyrektywy te zawierają w szczególności przepisy dotyczące skutecznego oddzielenia zarządzania sieciami przesyłowymi energii elektrycznej oraz gazu od działalności w zakresie dostaw i produkcji w celu zapobieżenia ryzyku dyskryminacji w zakresie eksploatacji sieci. Dla osiągnięcia wyznaczonych przez nie celów, przewidują one również ustanowienie niezależnych krajowych organów regulacyjnych.

Zdaniem Komisji transpozycja tych dyrektyw została dokonana przez Królestwo Belgii w sposób niewystarczający w dwóch zasadniczych aspektach, a mianowicie w zakresie ustanowienia całkowitego rozdziału własności oraz przepisów dotyczących uprawnień i niezależności krajowego organu regulacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez the High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 listopada 2019 r. – AC, TM, GM, MM przeciwko ABC Sl, XYZ Plc

(Sprawa C-814/19)

(2020/C 10/34)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: AC, TM, GM, MM

Strona pozwana: ABC Sl, XYZ Plc